

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

illorum cordibus ardens adinueniebat, vt seipſos perſequerentur, dureque traſterent: conantes ſancta quadam æmulatione alij alios excellere. Et qui ſanctum hunc Patrem nouerunt, affirmant, eum hac in re alios excelluiſſe. Qui cùm ferè ſemper eſſet Superior, maiorem habebat ad magnas pœnitentijs præſtandas authoritatem & libertatem. Adeò ſeueras quotidie in toto corpore à pedibus uſque ad caput diſciplinas faciebat, vt Tyrones Metinæ, per modum exaggerationis dicerent, quod faceret tremere totum illud latuſ domus in quò illas faciebat. Fuitque opus, vt Prouincialis terminuſ illi præſcriberet ac limitè: & Cõfeſſarij aduertentes, quòd ex mala corporis tractatione ſenſim imminueretur, & cõsumeretur cilicijs, abſtinentijs, & in aſſere cubationibus, illum iuſſerunt omnia hæc moderari, ne ſaluſ, & ipſa eius vita conſumeretur, ſicut multis alijs ex noſtris eadem ex cauſa euenit.

ſ. II.

NEC ſatis ſibi exiſtimabat eſſe hanc externam corporis & ſenſuum mortificationem; ſed maiori adhuc cura ac diligentia ſtudebat propriæ voluntatis mortificationi, vtpote præſtantiori, maiorisque momenti, ad proſectum in ſpiritu, & in omni virtute; & ad maiorem cùm diuina voluntate in rebus omnibus conformitatem: quòd eſt ſupremum perfectionis culmen. Et hoc nomine hunc ei ſenſum dedit Dominus, quem in ſuo refert libello; ſermonem de ſeiſo tanquam de tertia perſonâ faciens: intellexit, inquit, Deum Dominum noſtrum

,, strum nolle, nos rebus huius mundi oblecta-
 ,, ri: quia facile voluntas eas sequitur; nec vult,
 ,, nos id sequi quod voluntas propria suggerit;
 ,, sed contrarium amplecti; nec vlla re nos ob-
 ,, lectari, nisi è caelo & à manu sua veniente; sic
 ,, ut Figulus lutum comminuit, calcat, & huc il-
 ,, luc vertit, donec mollescat: ita Dominus noster
 ,, in suis operibus adeò exactus, vult nostram vo-
 ,, luntatem ipsius voluntati subiectam valde ac re-
 ,, signatam, ideoque eam terit, & inuertit, do-
 ,, nec sit valde mollis, ac facilis, & ad nutum
 ,, ipsius prompta & subiecta, quemadmodum e-
 ,, quus fessori suo: quamuis si quod opus rude aut
 ,, crassum sit conficiendum, necesse non sit lu-
 ,, tum esse adeò facile & tractabile. Quod myste-
 ,, rium adeò magnum, ait, cum prædicta illa per-
 ,, sona intellexisset, valde fuit admirata; ac per il-
 ,, lud magna Dei experta in se beneficia: hæc ille in
 ,, suo libello. quibus verbis apertè satis ostendit,
 ,, se re ipsa executum hoc documentum, & copio-
 ,, sum ex eo fructum collegisse. Et ita verè suam
 ,, voluntatem valde mortificabat, etiam in re-
 ,, bus aliàs bonis, si illum à melioribus retarda-
 ,, bant, quemadmodum superiùs aduertimus, cum
 ,, diceremus de eius anxietate, vt posset tempus
 ,, habere pro oratione: quia hoc nomine defere-
 ,, bat, & abstinebat ab agendo cum proximis: &
 ,, cum diuina inspiratione cognouisset, anxiera-
 ,, tem illam ab amore proprio procedere, quo pro-
 ,, priam quietem, & solatium potius quæreret,
 ,, quàm purum Dei obsequium: ita anxietatem il-
 ,, lam mortificauit, ac vicit, vt cum magna de-
 ,, lecta-

lectatione occasiones amplecteretur agendi cum proximis, existimans, se ibi maius Dei obsequium, quod quærebat, inuenturum. Quare perpendens illam quam Apostolus flens dixit sententiam, a quod multi essent inimici crucis Christi, a Phil. 3. 18. loquens cum ipso Christo dicebat: ex nunc Domine protestor, meam animi quietem nolle in eo ponere, vt plus temporis conquiram ad mea desideria etiam bona explenda; sed in mei ipsius iactura propter te; non in eo, vt plus mihi tribuas, quàm habeam, nec in sanitate, aut commoditate alia habenda: sed in eo, quod tibi placet. & quò tu fueris in hoc liberalior, eò maius studium fauoremque tuum erga me interpretabor: eò quòd sim tuæ crucis amicus, & cupiam Apostoli tui lachrymas temperare. non iam igitur consolationem meam in eo ponam, vt faciam quod ego volo; sed in eo, quod tu vis. malo non offerre tibi aliquid, quàm tempus furari, vt id faciam. Hac animi fortitudine priuabat se hic vir Dei suis solatijs & spiritualibus delicijs: vt magis Deo placeret. quod fit, cum sancta eius voluntas executioni mandatur. Eadem quoque animi fortitudine proprium iudicium, honorem, & opinionem mortificabat; & vniuersim quamcunque haberet ad creaturas propensionem & affectum, qui quocunque modo posset feruentem suam in Christum amorem imminuere. Pater quidam illi familiaris retulit: quòd cum aduerteret eum per dies aliquot continue cogitandum, quasi aliquid sibi deesset, aut aliquid pateretur: causam interrogauerit, qui respondit: còtendo in me ipso efficere, vt ita viuam, quasi

quasi essem in Africæ desertis; & vt cor meum ita sit ab omnibus huius vitæ rebus, & humanis personis expeditum, sitque adeò solum, & à creaturis separatam, atque si ipsa in desertis locis habitarem. Et ita reuera id à seipso obtinuit, vt inferius apparebit: quod est indicium continuæ ac feruentis internæ, & externæ mortificationis eius. Ex quo oriebatur vt continuè se ipsum quasi persequeretur, sibi que negaret quidquid naturæ appeteret, non solum in rebus maioribus, sed etiam in minutissimis: dicebat enim, substantiam mortificationis in eo consistere, vt in rebus omnibus etiam minimis adhibeatur; vt non solum re-ctus ac perfectus in ipso statu suo esset, sed etiam eius minutijs, sponsam æmulando, cuius

b Cant. 5. 5. *b manus stillabant myrrham, & digiti vsque ad extremitatem pleni erant myrrha probatissima.* Et
è Ioan. 19. *30.* *qui eò vsque peruenerit, dicere poterit: consummatum est,* quidquid scilicet Dei voluntati repugnabat; ventumque ad extremum, quò ex parte nostra potest perueniri. Et ita euenit ipsimet Patri Balthassari: qui continua sua hac mortificatione abstulit omnia sui profectus impedimenta; vicit passiones suas, & obtinuit magnam spiritus libertatem, sui que ipsius, & affectuum omnium tam exactum dominium: vt nemo illum turbatum, aut iratum videret. Quando autem alium reprehendere opus erat, ita hominis irati laruam induebat, vt statim totus compositus, quietusque maneret, quasi nihil tale egisset: passiones enim, quæ antea ipsum impediabant, nunc non solum non nocebant; sed rationi ipsi obtemperabant in ijs, quæ illa iubebat: quod aiebat esse grande mi-
 racu-

raculum gratiæ Dei: cuius virtute, qui antè nos oppugnabant, ac lædebant, iam profunt, & adiuuant.

Ex eadem mortificatione procedebat exterior eius compositio adeò iucunda & religiosa, vt ex se efflaret odorem quendam sanctitatis, ipsumque aspicientes, etiam componeret: eius modestia, erat magna; vultus hominis pœnitentis, & in Deo suo existentis; oculi non nihil sublachrymantes; & grauitas quædam neminem offendens, sed omnibus amabilis, eo quòd vultum gereret lætum, absque tristitiæ indicijs, etiamsi multæ eius causæ adessent. Multi viri graues affirmabant, non solum se illius verbis iuuari, sed vel sola eius præsentia; Et quòd talis esset modestia, & sanctitas quæ in eo elucebat, vt in eo rectè videretur habere locum quod S. Iob de se dixit: *lux vultus mei non cadebat in terram*, nihil enim *dIob 29.24.* faciebat, quod pudorem illi adferret, aut à sua grauitate & autoritate degeneraret: qui est perfectæ mortificationis effectus, tenentis affectus omnes interioris hominis motusque exterioris intra certos limites.

DENIQUE vehemens studium ac desiderium, quo Sanctus hic vir cupiebat habere semper spiritum suum cum Deo coniunctum per continuatum amorem, & familiaritatem, cum eius maiestate, prodit, quantam vim & affectum adhiberet in mortificatione sui ipsius: quia *e fortis est*, vt *e Cant. 8.6.* *mors dilectio, ac dura sicut infernis* siue sepulchrum ipsa *emulatio*, ad extinguendum planeque destruendum quidquid hanc cum suo dilectio vnionem impedit: adeoq; est profusa ad dandum quidquid
 D
 peti-

petitur, quò possit assequi, quod diligit, vt nihil omninò neget, quamuis pretiosum, aut poenale, aut insipidum, & ingratum sit. Hoc ipsum explicabat ipse Pater, exemplo Sichem cupientis Dinam ducere vxorem, nam ex vehementi amore erga illam, *f dixit ad Patrem, & fratres eius, quacunq; statueritis, dabo: augete dotem, & munera postulate, & libenter tribuam quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc vxorem: & quidem opere ipso præstitit, quod obtulerat.* nam petentibus, vt ipse, & totus eius populus circumcideretur, amor tantam ei dedit eloquentiam, vt persuaderet toti populo, vt omnes annuerent, & circumciderentur: ita qui seriò vnitionem cum diuina Maiestate desiderat, ingenuè & liberaliter offert, quacunq; hoc nomine ab ipso petantur: modicum reputans, quidquid peti possit. Et quoniam Deus pro pretio doteq; principali petit spirituales cordis circumcisionem, & perfectam amoris proprii totiusq; populi, appetitionum scilicet, & passionum mortificationem, ad omnia hæc præstanda meritò se offerre debet: tantamq; adhibere in persuadendo efficaciam, vt omnes animæ facultates, ac sensus libenter circumcidant, ac remoueant quacunq; superflua, & hoc sibi ducere debet honori & authoritati; gloriariq; quod in se valde exprimat ac referat Christum Dominum nostrum, eiusq; Sanctos Apostolos ac discipulos. Et cum aliquando meditaretur verba illa S. Ioannis: *g Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius &c.* hunc sensit internum motum: exstante Christo Domino nostro in cruce, duxerunt sibi honori qui ipsius erant, vt starent prope

g Ioan. 19. 25

prope crucem : eoq; maiori honori & commodo proprio tribuebāt, quò magis propè illam essent, id quod illis prouenit ab Spiritu Christi operante in ipsis, quod in eodem ipso Christo. Ipse pendet in cruce, eiusque mater ac iusti sunt prope: at mater ipsa propior: peccatores autem remoti manent ab ea: ac propterea dixit Dauid : *h longe à peccatoribus salus.* h Psal. 119. 155.

C A P V T V.

EMISIT TRIA VOTA, CASTITATIS, PAUPER-TATIS, & OBEDIENTIAE: quæ perfecte semper custodiuūt.

VONIAM Societatis Institutum obligat suos ad agendum cum omni genere proximorū, etiam perditorum, hæreticorum; aut infidelium, vt eos ad Deum suum reducāt, eorūq; animas saluent, constituit, sedesq; Apostolica & S. Concilium Tridentinum approbavit, vt Nouitij exactè probentur, non solum per vnū annū, vt in reliquis Religionibus fit, sed per duos etiam integros: quibus finitis edant tria vota, Paupertatis, Castitatis, & Obediētiæ: quæ, licet sollennia non sint, sufficiunt tamen ad hoc, vt tales verè sint Religiosi, quemadmodum expressè definiuit ac declarauit Gregorius XIII. ac proinde obstricti manent, quod in ipsis est, ad vitam in ipsa Societate perpetuè ANN 1557.
D 2 ducen-